

LAIVAS

No. 17. Metai XIII

Balandžio-April 22, 1933

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a .

JONO 20, 19—31.

ANUO metu, tą pačią pirmą savaitės dieną vakare, durims, kame buvo susirinkę mokytiniai, esant uždarytoms dėl žydų baimės, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybė jums. Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamatę Viešpatį, džiaugėsi. Jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmės atleisite, tam jos atleisios, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos.

Vieno iš dvylikos, Tomo, kurs vadinosi Dvynas, nebuvo draug su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Todėl kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatysiu jo rankose vynių perdūrimų, neįdėsiu savo piršto, į vinių vietą ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas draug su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė teesie jums. Po to jis tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis, bet tikintis. Tomas atsakė ir jam tarė: Mano Viešpats ir

L e k c i j a .

I JON. 5, 4—7.

Mylimieji, visa, kas yra gimę iš Dievo, nugalė pasaulį; ir tai yra nugalėjimas, kurs nugalė pasaulį: mūsų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugalė pasaulį, jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? Taisai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia yra, kuri liudija, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liudija danguje: Tėvas, Žodis ir šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie trys yra viena. Jei mes priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis, nes tai yra Dievo liudijimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liudijęs apie savo Sūnų. Kas tiki į Dievo Sūnų, turi savyje Dievo liudijimą.

mano Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi mane matei, Tomai, tu įtikėjai; palaiminti, kurie nematė ir tikėjo.

Jėzus padarė savo mokytinių akyvaizdoje dar daug kitų stebuklų, kurie neparašyti šitoje knygoje. Tai gi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardu amžinąjį gyvenimą.

PER MARIJĄ ŠVČ. TREJYBEI GARBĖ

Jeigu kam atrodytų, kad per daug Mariją garbindami, užmirštame patį Viešpatį Dievą, ir Švenčiausiai Trejbei garbę mažiname.

Į tai atsakau. Kuriam ŠS. Trejybės Asmeniui galime sumažinti garbę, garbindami Mariją — Ar Dievui Tėvui? Ar Sūnui, ar Š v.Dvasiai?

Kad Dievo Tėvo garbei nedarome jokios skriaudos aukštindami Mariją, tikrai galiu užtikrinti. Priešingai, tuo Dievui Tėvui mes tegalime padaryti tik didelio džiaugsmo, nes aukštiname ir gerbiame tą, kurią Jis pats išaukštino ir pagerbė siųsdamas Jai Arkaangelą ir paliepdamas pasveikinti tais iškilmingais žodžiais:— *Sveika Marija!*

Skaitydami šv. Raštą niekur nerandame parašyta, kad būtų kada Dievas siuntęs Angelą pas kurią kitą moteriškę. Randame atsiųstą angelą Abraomui, Jokūbui, Gedeonui, trims krosnyje degantiems jaunikaičiams, Zakarijai, šv. Juozupui, Apaštalui Petruui ir kitiems, bet tai vis vyrams. Iš moteriškųjų gi — tik vieną vienai Marijai siunčia Viešpats Angelą. Ir kas dar: išreiškia jai tokią pagarbą, kokios Dievas dar jokiam sutvėrimui nebuvo niekad išreiškęs: Gabrieliui liepia pasveikinti Mariją iš dangaus!

Taigi, jei Dievas Tėvas iš visų moterų išsirinko sau vieną Mariją mylimiausią sau dukteriai, argi galėtų Jam nepatikti, jei mes tą Jo išrinktąją gerbiame ir nuolatos sveikiname tais pačiais Arkangelo žodžiais: *Sveika Marija?!..*

Ne! Kaip motina džiaugiasi, matydamą žmones gerbiančius josios sūnų, taip lygiai ir dangiškajam Tėvui negalime pa-

daryti didesnio džiaugsmo, kaip garbindami mylimiausiąją, gražiausiąją Jo dukterį — Mariją!..

*Kas gerbia Mariją — gerbia
Dievo Sūnų*

Marijos garbinimas turi būti labai malonus ir antrajam ŠS. Trejybės Asmeniui, Jėzui Kristui. Nes Jėzus Kristus žengdamas į dangų, įžengė sykiu su savo kūnu, kurį Jis ėmė iš Marijos ir su ta pačia širdžia, kuri gyvenant Jam žemėje be galo buvo numylėjusi Mariją. Taigi, ar galimas daiktas, kad toji širdis danguje būdama užmirštų Mariją, kuri jai yra davusi gyvybę, ir nesidžiaugtų Jos garbinimu?

Jei mes, žmonės, laikytume niekšu tokį žmogų, kuris būdamas kunigaikščiu užmirštų pavargusią savo motiną — juo labiau Jėzus Kristus, būdamas dangaus ir žemės kunigaikščiu, negali nemylėti savo Gimdytojos, kuri Jį ant savo rankų išnešiojo, savo krūtimis išpenėjo ir nesidalyti su Ja savo garbe! Užtat drąsiai galima tvirtinti: kas myli Jėzų, — myli ir Mariją! ir vėl: kas Mariją gerbia — gerbia Jėzų! Sūnus ir motina — tai lyg vienas žmogus. Jų vieną mylėti, o kito nemylėti — tai stačiai negalimas daiktas!

Bet ir vėl atsiranda žmonių, kurie prikaišioja katalikams, būk jie garbindami Mariją ir šventuosius pagoniją platiną, nes šventuosius laiką lyg kokiais dievaičiais. Taip sako liuteriai, kurie neapkenčia Marijos, ir visi naujausios mados bedievukai, kurie ne tik Marijos, bet ir paties Dievo kęste nekenčia.

Kaip tie žmonės klysta! Į tuos pri-

kaišiojimus puikiai jiems atsako vienas garsus ir labai pamaldus pamokslininkas, Bertoldas iš Regensburgo: — Jeigu Dievas duotų, sako jisai, tokį stebuklą, kad Šv. Panelė ir angelai su Šventaisiais visoje savo grožybėje nužengtų ant žemės taip, kad aš juos visus galėčiau matyti — skubinčiausi, žinoma, kuo greičiausiai prie jų. Bet, sako, jei becidamas, pasitikčiau kunigą, einantį su Švenčiausiuoju pas ligonį, — be abejo palikčiau ir šv. Motiną ir visus Šventuosius, o pulčiau ant kelių prieš Jėzų Kristų, Švenčiausiame paslėptąjį!.. Nors, sako jis, jau niekadės neturėčiau vilties regėti Šv. Motiną, o Švenčiausią Sakramentą kasdien matau!..

Kaip tasai saulės spindulėlis, kuris per rakto plyšį išsiskverbia į mūsų kambarį, išrodo mažytis, sulyginus jį su šviečiančiais ant dangaus saulės spinduliais — taip lygiai Marijos grožybė, šventenybė ir didenybė, nors pačios savaimė yra labai skaisčios, bet išrodo mažytėlėmis, sulyginus jas su Jėzaus Kristaus šven-

tenybe ir garbe!

*Kas gerbia Mariją — gerbia
Šv. Dvasią*

Taip pat ir Šv. Dvasiai nedarome nė mažiausios skriaudos garbindami Mariją. Iš tikro, argi galėtų dangaus saulutė supykti ant žmogaus (jei ji turėtų jausmus) už tai, kad tasai, nusiskynęs puikų rožės žiedelį, gėrisi gražiu jo spalvų blizgėjimu, nors visas tas spalvas žiedeliui yra davę saulutės spinduliai? Taip lygiai ir Marija yra viena gražiausiai žydinčių rožių tarp visos žmonijos; o visą tą sielos (dūšios) grožybę Marija yra gavusi iš Šv. Dvasios. Taigi, ar gali Šv. Dvasiai nepatikti, kad tu garbini tą, kurią Ji yra apredžiusi tokiu stebuklingu šventumu ir dvasios gražumu?..

Neklausyk tad niekus pliauškančių ir nenorinčių garbinti Marijos — mes, katalikai, mylėdami Dievą, mylėkime ir Mariją ir nuolat os sveikinkime ją tais Arkangelo žodžiais — *Sveika Marija!*

ŠV. TĖVO PIJAUS XI ŽYGLIAI GELBĖTI ŽMONIJĄ

Iš Vatikano Miesto, kuriame gyvena Katalikų Bažnyčios Galva, Šv. Tėvas, eina šauksmas po šauksmo gelbėti žmonią iš spaudžiančių ją vargų. Iš ten aide nurodymai, kur tūno tos žmonijos vargų priežastys ir kaip jas prašalinti.

Dabar nesenai, praskambėjo Pijaus XI nurodymas, kad Kaalikų Bažnyčia yra ginėja ir palaikytoja tvarkos ir dorovės, be kurių žmonią negali būti laiminga. Jis aiškiai pabrėžė faktą, kad ten, kur tik buvo kovojama prieš Bažnyčią susilauktą liudnų išdavų; kur dabar kovo-

jama, ten reikia tikėtis visos tos šalies katastrofos, jei kova nebus tinkamu laiku nuotrauka.

Taigi kova prieš Bažnyčią yra visos žmonijos nelaimė, ne vien pačios žmonijos. Tą kovą kėlė ir kelia bedievybė visokiomis skraistėmis, kaip va, laisvamanybės, socializmo, bolševizmo ir masonerių, prisidengus. Šv. Tėvas šaukia viso pasaulio tikinčiuosius jungtis bendrojon kovon prieš baisiąją bedievybę, kuri siekia sunaikinti krikščioniškąją civilizaciją.

Bedievybė nesą visur netvarka, ist-

virkimą, negerbimą Dievo ir Bažnyčios įsakymų ir įstatymų, kurie kaip tik geriausiai saugoja ir išlaiko tvarką ir dorovę. Bedievybė veržte veržiasi į šeimynas, į jaunuomenės auklėjimą ir rūpinasi iš ten išstumti Bažnyčios ir tikėjimo įtakę. Gi šeimyna ir jaunuomenė yra žmonijos pagrindas ir ateitis. Jei šeimyna bus subedievinta ir jaunuomenė bedievybės dvasioje išauklėta, tuomet turi griūti patys žmonijos pagrindai.

Šv. Tėvas prieš tai jau seniau išėjo į pasaulį su savo raštais, vadinamais enciklikomis. Jo enciklika "Casti Conubii," siekia apginti moterystę ir šeimyną, kurias bedievybė atakuoja su baisiausiu iniršimu.

Ji visur bruka civiles sutuoktuves vie toje bažaytinių ir tikybinių. Visur ji skleidžia nuomonę, kad lengviausiu būdu būtų visiems teikiami "divorsai," vietoje, kad moterystė būtų stiprinama. Biauriausias bedievybės veikimas į moterystę, tai tas, kad ji ją daro tik šlykščiausios paleistuvybės ir purvino ištvirkimo skraiste. Šiandien moterystę paveržiama gyvuliškų geidulių tenkinimo priemone.

Kita enciklika "Deus Scientiarum Dominus". Šv. Tėvas kreipia visų žmonių mintis į reikalą plačiau, giliau, nuodugniau įsigilinti į tikėjimo ir bažnytinių dalykų pažinimą. Tai reikalinga ypač jaunuomenei, kuri yra žmonijos ateitis, bet ir senesnieji nuo to nėra paliuosuoti.

Daug tėvų neikie nesirūpina, kad jų vaikai gautų tikiybinių išauklėjimą dėlto, kad jie patys neturi tinkamo supratimo tikėjimo dalykų ir kokia jų svarba dorovės atžvilgiu ir žmogaus kasdieninio gyvenimo reikaluose.

Daugeliui tėvų, dėl jų pačių nežinojimo ir nesupratimo tikiybinių ir bažnytinių dalykų svarbos, katalikiškos mokyklos išrodo tik bereikalingu ir per daug brangių kunigų prasimanymu. Tokie tė-

vai ignoruoja katalikų mokyklas ir net randa jas menkesnes ir prastesnes už viešiasias, valstybines mokyklas.

Kadangi darbininkų jėga yra didelė ir jų minia yra nesuskaitoma, tai bedievybė taip pat ir juos stengiasi pasigauti. Kadangi vėl tų darbininkų reikalai labai dažnai yra apleisti, jų darbas neužtektinai apmokamas, jų likimas neužtikrintas, tai čia jai ir atsirado labai plati dirva ir lengvai prieinama vesti praigaištingai propagandai.

Bedievybė moka gražiais šauksmais, gausingais pažadais apjakinti daugybės darbininkų akis. Taip apjakintus jau vėliau gana lengvai nustato prieš dvasiškiją, paskiau prieš Bažnyčią, o galutinai prieš patį Dievą. Taip padarius darbininkus bedieviais, turi stiprią jėgą savo rankose.

Šv. Tėvas savo enciklika "Quadragesimo Anno" smerkia darbdavių godumą. Jis iškelia pelnagaudžių nedorumą, jį pasmerkia ir kartu nurodo, kad skriausdami darbininkus, neapmokėdami teisingai jų darbo, jie patys sau pragaištį rengia.

Iš tikrųjų, darbdavių godumas, jų nenorėjimas vertinti darbininkų asmenybės, veda į "rusiškąjį bolševizmą." Gi ten ir kapitalistams ir darbininkams tenka tik pragaras.

Šv. Tėvas nusiskundė, kad jo balsas, praskambėjęs per pasaulį, pasiliko vienas. Jis nesulaukė užtektino pritarimo iš pasaulio, net iš pačių katalikų.

Daug katalikų pasilieka miegoti meškos miegu. Jie tik suniurna laikas nuog laiko ir vėl glūdo savo urvuose.

Ar mažai yra tokių katalikų lietuvių katalikų tarpe? Jų yra legijonai.

Kiek vėl dar yra lietuvių katalikų, kurie yra taip akli, taip tamsūs, taip nesusipratę, kad veikia priešinga Šv. Tėvo minčiai kryptimi. Jie nestoja į eiles veikiančių ir dirbančių gerus darbus kata-

likų, bet brukasi į Bažnyčios ir Dievo priešų gaujas. Jie uoliai palaiko priešų spaudą, kuri kovoja katalikus.

Nekurie jų valgo skanią, katalikų teikiama duonelę, ir net viešai veikia prieš katalikus. Jei jie neskleidžia tiesiog

bedievybės, tai taip daro aplinkiniai keliais.

Labai teisingai Šv. Tėvas gali skustis, kad tik jo vieno balsas skamba per pasaulį, nes permažai sulaukė tokių, kurie uoliai prisidėtų prie jo. V. K.

—oOo—

FABIJOLA

Deoklecijono viešpatavimo laikais Romojs pagonizmas viešpatavo aukščiausiai; krikščionybė buvo dar kūdikis. Priversti gyventi kaip svetimi savo žemėje, krikščionys Dievą garbino pasislėpę požemiuose.

Tuo laiku Romoj gyveno turtingas žmogus vardu Fabijus. Turėjo vienintelę dukterėlę, Fabijolą, kuriai nepavydėjo nei mažiausio daikto, nors ir būtų brangiausias. Fabijola buvo išėjusi aukštus mokslus, turėjo nepaprastus gabumus, daug skaitė, ypač apie filosofiją, bet apie krikščionių tikėjimą nieko nežinojo. Už tat, jei kas jai apie krikščionis primindamo, labai pykdavo, nes ji tuos žmones laikė bemoksliais, nenaudėliais. Pagonizmą ji pildė atvirai ne dėl to, kad ji norėjo, bet dėl to, kad visi aukšto luomo žmonės Romoje taip darė.

Prie savęs ji visuomet turėjo tris verges. Viena, Afra, paeimanti iš Afrikos, buvo pasižymėjusi dažymu veido tepalais ir nuodais. Kita, Graja, iš Graikijos pergabenta dėl jos skonio išrinkime drabužių. Trečia, Syra, paeimanti iš Azijos, buvo pasižymėjusi siuvime. Pastaroji priėmė krikščionių tikėjimą Fabijolei nežinant.

Veną kartą, kada Fabijola rengėsi eiti į puotą ir vergės apie ją darbavosi, ji paklausė jų, ko kuri geidžia. Syra nieko nesigyre, bet kaip nejaučiomis pradėjo

pasakoti savo poniai apie sielą. Užpykusi Fabijola smeigė jai peiliu į ranką ir sunkiai sužeidė. Agnietė, Fabijolės giminaitė, taipgi krikščionė, įeidama į kambarį viską matė; už kurį pasielgimą, ji nebare Fabijolės, bet prašė, kad Syrą jai parduotų. Gavus leidimą atpirkti vergę, Agnietė prašė Syros eiti gyventi sykiu su ja, bet Syra atsisako, sakydama, kad ji vėčiau pasiliks prie savo ponios, nes ji bando savo kantrumu ir stropumu atversti į krikščionybę ir, jei reiktų, mielai už ją atiduotų gyvybę.

Prasidėjo krikščionių persekiojimas. Buvo gaudami ir įmetami į kalėjimą, o paskui atiduodami žvėrimis sudraskyti arba šiaip buvo žudomi.

Fabijui, ciesorio veikiančiajam prieš krikščionis praneša, kad Agnietė jį mylinti. Jis tada stengėsi gauti Agnietės ranką, bet ji jam atsisakė, nes turinti kitą sužadotinį, Kuriam atidavusi savo širdį. Fulvijus, geisdamas Agnietės turty, labiau už ją pačią, atstumtas, supyksta ir atiduoda ją mirčiai. Ji viską atvirai išpažįsta teisėjui ir tuojau jai nukertama galva.

Tuo pačiu laiku, kaip Fulvijus mėgino gauti sau Agnietę, Korvinas, imperatoriaus sūnus, irgi pamylęs turty, stengėsi išgauti nuo Afros nuodų, kuriais galės prieti prie Fabijolės ir taip prie jos turty. Bet jam nepasiseka.

Tuojau po Agnietės mirties, ir Sebastijono, kuris taipgi nužudytas už išpažinimą esant krikščioniui, Fulvijus ateina pas Fabijolę kada jos vergių nėra namie, ir grasina mirtimi, jei neatiduos Agnietės turtų. Fabijola jam aiškina, kad jos turtai užrašyti beturčiams ir pavargėliams, bet jis užsispiria, kad tai jo. Nepavykus jam gauti turto, supykęs puola prie jos, kad užmuštų; tuo tarpu nei vieno nepastebėta įeina Syra, puola priešais Fabijolę ir tampa nudurta. Mirdama

Syra prašo Fabijolės, kad išpažintų Vieną, Tikrąjį Dievą, taptų krikščione. Fabijola prižada net ir platiati tą Tikėjimą. Syra dėkodama Dievui, kad pasisekė atversti savo ponį, ramiai miršta.

Susigraudinęs nužudymu savo sesers Syros, Fulvijus, kurią jis pirm daug metų pardavė į vergiją dėl pinigų, ir būdamas priežastis mirties Agnietės ir Sebastijono, apleidžia Romą. Fabijola išpildo prižadą, priima krikščionių tikėjimą.

oOo

Malonūs Praeities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kudirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Southampton'o uoste.

Mūsų laivas įplaukęs į Anglijos teritoriją, iškėlė anglų vėliavą ir, apsistojęs dar gana tolokai nuo Southampton'o laukė, kol priplauks mažesni laivai ir priveš norinčius "Bremene" plaukti keleivius. Musiškiui milžinui, pasirodo, per maža gylio, kad galėtų kartu su šimtais kitų laivų į uostą įplaukti.

Pasirodžius "Bremeniui," bematant priplaukė prie jo vienas gana didelis garlaivis ir du ar daugiau menkesnių. Gražu pažiūrėti, kada jūrose susilygino anie laivai su musiškiu. Nemačiusiam sunku būtų ir įtikėti, koks didelis yra tarp jų skirtumas! Anie visi laivai prie "Bremeno" atrodė daug mažesni, negu paprastos valtelės prie Nemunu plaukiančių garlaivių. Priplaukę jie prie musiško laivo pirmgalio, taip ir dingo! Ne didesni atrodė, kaip žuvies pelekai, prie šonų jai prilipusieji. Jų aukštis kažin ar pirmąjį mūs milžino aukštą siekė, ar ne? Juk musiško laivo yra tik aukščiau vandens paviršiaus 5—6 aukštai: 1) Promenade—Deck, 2) A-Deck, 3) B-Deck, 4) C-Deck,

5) D-Deck 6) E-Deck... O dar virš palubių pora aukštų... Reikia suprasti, kaip atrodo 6—8 aukštų namas! Galima sakyti, visas plaukiantis miestelis...

Šiandien buvo gana vėjuotas oras. Jūrose vilnys blyksi savo putotomis viršūnėmis, tarsi gulbės besimaudančios vandenyne. Matome, kaip supasi mažesnieji laivai, tai iškildami aukštyn kartu su vilnies ketera, tai vėl slėpdamiesi vandens kvolduose—sumetimuose. Musiškis tačiau niek nieko nejautė jokio sūpavimo. Jis stovi ramutėlis, tarsi jokių vilnių jūrose nebūtų. Dabar tik suėmiau visą patogumą važiuoti dideliu laivu.

Mums bestovint, tik štai kur buvus, kur nebuvus patykšt mažytė mums pro nosį motorinė laivė, pilnutėlė prisėdusi jaunų drąsuolių. Dailu žiūrėti, kaip ji kovoja su vilnimis. Tai raita joja vilnims ant keteros, tai vėl dingsta jų glėbyse. Visų akis atkreipė šie drąsuoliai į save. Publika iš laivo ėmė rankomis jiems ploti ir skarelėmis mosuoti.

Jūros paukšteliai: pempės ir žuvėdros, kurie ligi šiol kažkur buvo dingę, da-

bar vėl pulkais pradėjo skraidžioti aplink mūsų laivą ir lyg stebisi, iš kur dabar atsirado viduje jų karalystės šitasai naujas miestas?

Dar didesnio susidomėjimo visiems padarė orlaivis — iš pradžių tiktai vienas, o paskui ir antras — kurie, iš sausumos, suko apliak mūs milžino. Kai kada juodu taip žemai nusileisdavo, kad rodės, jau užkliudys sparnais laivo kaminius. Bet ne. Neužkliudė, bet publikai padarė didžiausio malonumo. Kas gyvas sveikino lakūnus kaip mokėdamas. Lakūnai taip pat iš oro sveikino mus.

Šie orlaiviai suko aplink mus visą laiką, kol laivas krovė krovinius, ir dar po to ilgą galą lydėjo mus jūromis, skraidydami aplink mus. Tarytum norėjo mums pasakyti: greitai jūs vandeniui plaukti, neturite sau lygaus, bet mes, oro viešpačiai, nepalyginamai greitesni už jus!

Taip, jie greitesni, bet ir jiems toli gražu ligi tų mažyčių (balsvų ir rausvų) Dievo sutvėrimėlių, žuvėdromis ar kaip kitaip vadinamų, kurios mums po akių visokias štukas ir taip mikliai išdirbinėja ne tik ore, bet ir vandenyje. Skraidys skraidys aplink laivą, ir žaibo greitumu

pliumpt pliumpt visos į vandenį, numargindamos didelį vandens plotą blizgančiais taškeliais.... Jūra liūliuoja, o jos linksmutės žaidžia, supasi, plonyčiais savo kojelių irkleliais raižydamos ir kedendamos vilnių paviršių.... Nuostabiai, Viešpatie, esi Tu mūsų žemelę papuošęs ir išmarginęs, kad tik mums smagiau ir maloniau būsų joje savo vargelį vargti ir Tave garbinti! Kodėl tačiau mes tiek mažai Tave atsimename?!

Taip visą su viršum valandą Anglijos pakraštyje mūsų milžinas išstovėjęs, pamažėl ėmė kreipti savo uodegą atgal, sudrumzdamas jūros vandenį kuone ligi dugno. Baltų putų plačiausia juosta žymėjo tą vietą, kur milžino buvo suktasi. Pagalios sudejavęs didžiuliu savo balseliu, pasirinko kelią stačiai į Cherbūrgą ir visu greitumu pasileido į tolimesnę kelionę.

Pailsęs bežiūrėdamas tų visų įvairumų, išsigėriau tarno pakištą kavos puodeluką su saldžiais užkandalais, pasiėmiau į ranką pieštuką ir, atsisėdęs sau vienas, pasiskubinau užsirašyti ką matęs, ką jautęs...

* * *

* * *

KUNIGAS.

Jis yra kitas Kristus — jį gerbikime.

Jis yra Dievo pasiuntinys — juo pasitiškime.

Jis yra mūsų geradaris — būkime dėkingi.

Klausykloje.

Jis yra sielų gydytojas — parodykime jam mūsų sielų žaizdas.

Jis mus veda prie Dievo—priimkime jo perspėjimus ir pamokinius.

Jis teisia — priimkime jo nusprendimus.

Pas Altorių:

Jis Dievui paaukoja mūsų maldą — ir

mes jo neužmirškime.

Jis meldžiasi už mus ir už sielas skaistykloje — prašykime jam Dievo pasigailėjimo.

Kasdieniniame Gyvenime:

Jis yra žmogus — greitai jo nesmerkime.

Jis yra žmogus — suraminantis žodis jį palinksmins.

Jis turi didelę atsakomybę — prašykime Dievo jam čia ant žemės padėti, o po mirties tegul Jis jam būna mielaširdingas.

Atminimui a. a. J. Burneikio,

Teopilius Blažonis.

MŪSŲ DARBAI

PIRMI ŽINGSNIAI

Ateinančią vasarą lygiai dvidešimts metų sueis, kaip Chicagon, pirmu kart šv. Magdalenos dienoje, atvyko Marijonai:

Jurgis Matulevičius, Feliksas Kudirka ir Julijonas Kazakas švč. Marijos Nekalto Prasidėjimo vienuolyno steigti. Jų čionai jau senai laukė kun. Antanas Staniukynas, šv. Kazimiero Seserų vienuolyno globėjas, kursai sunkiais darbais slėgiamas savo kilnius sumanymus vykdant nuolatos ieškojo paramos ir galutinai jos sulaukė iš savo idėjos draugų Marijonų. Pats geležinkelio stoty Chicagoje juos pasitiko ir Kazimiriečių vienuolyno kapelenijoje, sa-

vo bute, laikinai apgyvendino. Dienai praslinkus liepos 24 šį visą būrelį priėmė ir palaimino vietinis Chicagos arkivyskupas J. E. Quigley. Tuojaus prasidėjo Chicagoje Marijonų darbas: vienas su pamokslais, kitas su rekolekcijomis, trečias Jurgis Matulevičius pirmųjų dviejų palydovas. Marijonų Vienuolijos atnaujintojas ir jos Vyriausias Vadovas tik trumpam laikui čia atvykęs, kaipo didžiausias dvasinių dalykų žinovas, turėjo tuom trumpu laiku daugiausiai atlikti reikalų ir įvairių dvasinių patarnavimų ir kas jam atsakomingiausio ir svarbiausio buvo, tai padėti kun. A. Staniukynui šv. Kazimiero Seserų Vienuolijos konstituciją galutinai pertvarkyti ir sulig šv. Bažnyčios reikalavimų suredaguoti šv. Tėvo Pijaus X patvirtinimui. Tą svarbų ir sunkų darbą atlikęs ir Chicagos Marijonų vienuolyno reikalus sutvarkęs, rugpiūčio 11 d. Šveicarijon grįždamas Chicagą apleido ir kun. A. Staniukyno palydimas į New Yorką išvažiavo, pakeliui dar atsilaikė lietuvių kunigų tuometiniame suvažiavime.

Dabar ruošiamės šį svarbų Amerikos Marijonų gyvenime įvykį tinkamai mūsų spaudoje paminėti ir taip padėti Marijonų visai atnaujintai vienuolijai istorinę medžiagą rinkti, kad ateinančiais metais jau būtų lengviau Vienuolijos atnaujinimo sidabrinio jubiliejaus pirmąjį istorinį leidinį išduoti.

Mar. Kol. reikalų vedėjas.

Gerbiamieji: —

Su šventų Velykų šventėmis sveikindami Jus siunčiame Kolegijai paremti mažą aukele \$5.00.

Su godone,

Mrs. T. Kelimovech.

Kolegijos Rėmėjai:

P. Gailius, Chicago, Ill. 3.00
V. Ragaišius, Chicago, Ill. 3.00

1085202

O. Ringailienė, Yonkers, N. Y.	1.00
A. Kalušinskaitė, Chicago, Ill.	3.00
Ig. ir O. Dačiolai, Chicago, Ill.	5.00
And. Radzevičius, Chicago, Ill.	3.00
O. Radzevičienė, New Britain, Conn.	3.00
Br. Mičiunienė, New Britain, Conn.	3.00
B. ir J. Juškienė, Chicago, Ill.	7.00
M. Mikėnas, Sioux City, Iowa,	3.00
O. Baradinskienė, Kenosha, Wis. ..	3.00
Pr. Juška, Chicago, Ill.	1.00
A. Praniienė, E. Orange, N. J.	5.00
K. Boludonis, Phila. Pa.	3.00
E. Vyšniauskas, So. Boston, Mass. ..	2.00
Mrs. F. Medley, Westville, Conn.	3.00
Mrs. A. Puikes, St. Clair, Pa.	3.00
V. Lozoraitienė, Shrewbury, Mass. ...	3.00
B. Labutienė, Yonkers, N. Y.	4.00
O. Aleskevičienė, Waterbury, Conn.	3.00
A. Poniškis, Phila. Pa.,	5.00
T. Kaulakienė, Phila. Pa.	3.00
J. Andruškevičius, Springfield, Ill. .	3.00
J. Smilgius, Chicago, Ill.	5.00
F. Gačovich, Steger, Ill.,	1.00
O. Prasevičienė, Chicago, Ill.,	3.00
Kun. S. Vembrė, Westfield, Mass. .	3.00
Ig. ir M. Valskis, Westfield, Mass.	100.00
M. Manasaitė, Westfield, Mass.	5.00
J. Gudauskienė, Westfield, Mass.	3.00
P. Žibutienė, Westfield, Mass.	3.00
J. Džikevičius, Providence, R. I.	5.00
St. Stulgaitienė, Kenosha, Wis.	1.00
F. Kasmauskienė, Chicago, Ill.	5.00
S. Strasdauskienė, S. Boston, Mass. ..	5.00
A. Juškauskas, Brooklyn, N. Y.	3.00
G. Jaskunas, Cicero, Ill.	3.00
J. Kernauskienė, Cicero, Ill.,	3.00
St. Piktuzis, W. Pullman, Ill.	3.00
V. ir S. Jonikai, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. A. Mench, Detroit, Mich.	3.00
P. Pleinienė, Phila. Pa.	5.00
V. Balsis, Chicago, Ill.	3.00
M. Zadeckienė, Elizabeth, N. J.	3.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Kol. Rėm. Centras

KATALIKŲ PASAULY

— VATICANAS. — Dominikonų Ordenas neseniai pašventė Palaiminto Angelico Institutą Vatekane. Jame bus dėstomos pamokos ir vedami tyrinėjimai šventojo meno.

— Vienas maldininkas John Baptist Muller, kovo 1 d. apleido Bozenheim, Bavariją (Vokietijoje) nešinas ant pečių kryžių sverintį apie 40 svarų. Jis ketina pėsčias eiti visą kelią į Ramą ir tal. 3 d. jau buvo Padvoje.

KALIFORNIA. — Neseniai Kalifornijoje įvyko žemės drebėjimas, kuriame žuvo daug žmonių ir daug nuostolių padaryta. Turėjo milijoninių nuostolių ir Katalikų Bažnyčia. Sugriauti triobesiai bus atstatyti, žmonės apie tą baisų įvykį pamirš ir vėl gyvens normaliu gyvenimu gražiam krašte. Tačiau jokie mokslininkai ir jokios žemiškos galybės negali išrasti priemonių, kuriomis būtų galima apsaugoti tą kraštą nuo panašių katastrofų ateityje.

SAN LUIS POTOSI, Meksika. Gubernatorius išleido įsakymą, kad civiliams teisėjams yra uždrausta katalikams duoti moterystės priesaikas.

W. FITCKBURG, Mass. Steponavičių šeimynė vasario 15 d. nebeteko savo tėvo — maitintojaus, Anatno Steponavičiaus. Liko vargšais našlaičiais vienas sūnus ir trys dukterys. Tik V. Dievo gailingumui pasivedimas stiprina dievotą velionies žmoną Juozefiną ir gerus jos vaikelius.

Amžiną atilsį mirusiam Viešpatyje! Tegloboja Marija, mūsų Dangiškoji Motina, vargstančius našlaičius.

VATICANAS. — Popiežius Pijus XI, priėmęs audiencijon naująjį Kardinolą Fumasoni Biondi, Apaštališkąjį Delegatą J. Valstybėse, išreiškė džiaugsmą Katalikų Bažnyčios padaryta pažanga Amerikoje ir ypatingai aukštino katalikų

darbštumą ir ištikimumą Bažnyčios Galvai. Jo šventinybė taip pat išreiškė savo pasiteikinimą veikimo laisvę, kokią turi Amerikos katalikai.

— BOMBAY, Ind. — Kun. prof. H. Heras, S. J. istorijos mokytojas Ksavero kolegijoje, ištirinėjo visus dokumentus ir raštus ir prirodė, kad Taj Mahal, gražiausias ir puošniausias namas visame pasaulyje buvo suplanuotas ir pastatytas italo kataliko, Geronimo Verroneo.

— HULL, Canada. — Penkios mergaitės darbiainkės, Canada Match Factory, negalėdamos iš degančios dirbtuvės išėiti, gavo paskutinę absoliuciją nuo kataliko kunigo per dirbsuvės langą. Jos žuvo.

— TROY, N. Y. — Šv. Teororos kūnas dabar yra šv. Juozapo seminarijos koplyčioje šiame mieste.

— ST. MARY OF THE WOODS, Indiana. — Bernadette Mah, 21 metų kintietė, įstojo Apvaizdos Seserų vienuolyną. Ji paėina iš kaukinių šeimos. Šeši iš jos giminių mirė už tikėjimą per Boxer sukilimą. Jos dėdė, kun. Juozas Mah, yra Peipingo parap. klebonas.

— DUBLINAS, Airija. — Valstybės šventė — šv. Patriko šventė, kovo 17 d., kurioje vyskupas Magean iš Belforto diocezijos atlaikė šv. Mišias.

— TOUNGOO, Burma. — Trys kaimai, į rytus nuo čia, buvo sykiu pakrikštyti dviejų misijonierių, Tėvų Bossi ir Cremonest.

NICE, Prancūzija. — Netoli nuo čia Alpų kalnuose, tos apylinkės čiožėjai išrinko (Notre Dame des Nieges) Panelę Mariją Sniegeną savo Globėja.

— WASHINGTON, D. C. — Nesenai išduotame raporte Katalikų Misijų Kinijoje randasi didelis plėtimasis Katalikų Bažnyčios Kinijoje. Nuo 1902 m. Misijos paaugėjo skaičiumi nuo 41 iki 117; svietimi misijonieriai nuo 904 iki 1,235; kinų kunigai nuo 463 iki 1,563; katalikai nuo

700,000 iki 2,562,742. 1902 m. buvo vienas katalikas ant 604 gyventojų; dabar yra vienas katalikas ant 191 gyventojaus.

AMERIKOS LIET. ŽINIOS GRAŽŪS DARBAI RANDA PRITARI- MO.

Amerikos Lietuvių Katalikų Federacija daug didelių ir kilnių darbų yra nuėdirbusi. Dirbo ji tautai, dirbo Bažnyčiai. Negali būti geros valios žmogus, kuris to mūsų organizacijų organizacijai nepripažintų. To pripažinimo nelaukiama iš tautos ir Bažnyčios priešų. Bet visi tie, kam rūpi tautos gerovė, jos sveikata, garbė ir dorovė, nekartą jau yra pažymėję Federacijos nuopelnus. Ne vienas mūsų tautos vadas yra davęs savo moralę paramą Federacijai, užgyręs jos programą ir veikimą, ne vienas Lietuvos vyskupas yra padėkos žodį prisiuntęs už gausingą paramą katalikų darbų ir tautos kultūros kėlimo reikalų.

Pereitais metais Federacija susilaukė ir Amerikos vyskupų pripažinimo ir užgyrimo. Lietuvių katalikų organizuotąją visuomenę nemažai nudžiugino J. E. vyskupas Boyle, kuris praėjusių metų kongrese, įvykusiame Pittsburghe, pasirašė po Federacijos konstitucija, pripažindamas ją atitinkama Katalikų Bažnyčios dvasiai, išsklaidydamas visokias abėjones, pridūdamas mūsų organizacijai daugiau jėgos ir autoriteto, įvesdamas ją į bendrą Amerikos Katalikų veikimą. Po J. E. Pittsburgo vyskupo pripažinimo, Federacija be kliūčių priimta į Nacionalę Katalikų Gerovės Konferenciją. Tai buvo stambus mūsų laimėjimas, jau davęs mums gražios publikacijos Amerikos ir kitų kraštų katalikų spaudoje.

Bet čia dar neapsistojame. Darbštaus mūsų išdininko kun. M. Kazėno rūpesčiu A. L. R. K. Federacija ir kitą laišką gavo iš J. E. vyskupo H. C. Boyle, ku-

ris priduoja daug drąsos ir energijos katalikišką veikimą plėsti. Laiškas tokio turinio:

Brangus Kun. Kazėnas:—

“Aš tikiuosi, kad Tamsta rasi-
te laiko plėsti Amerikos Liet. Kata-
likų Federaciją. Ji turėtų būti su-
organizuota visame krašte. Ištikro,
kongresas, kuris buvo Pittsburgė,
parodė jums kiek daug gero jis pa-
daro diecezijoje, kurioj ji yra suor-
ganizuota.

“Aš tikiuos, jei turėsi laisvo lai-
ko, jį Tamsta pašvėsi šiam geram
darbui ir kad Tamsta ir kiti lietu-
viai kunigai šiame krašte dirbs,
rems ir vadovaus Katalikų Akcijos
darba Federacijoje.”

Sis laiškas rašytas 1932 m., gruodžio
31 d. Pasirašo pats vyskupas. Jo turinis
aiškus ir labai reikšmingas. Mūsų veikė-
jams bus dideliu akstinu padidinti savo
veikimą lietuvių katalikų vienybei stip-
rinti ir Katalikų Akcijai plėsti.

Taip pat yra gautas labai prielan-
kus laiškas iš Baltimore, Md. arkivysku-
po J. E. Michael J. Curley, kuris užgria
Federacijos veikimą savo arkidiecezijoje.
J. E. Arkivyskupas pažymi, kad jis
džiaugsis, jei tik Federacija įtrauks lie-
tuvius katalikus į katalikiškąjį veikimą.

Jau buvo pranešta, kad vyskupas H.
Boyle ir Amerikos Lietuvių Kunigų Vie-
nybę užgyrė. Ir tai turi daug reikšmės.
Mes, pasaulininkai žmonės tuo džiau-
giamės, nes tai priduos daugiau orumo
lietuvių kunigų organizacijai. Tas gi se-
kmingesniam mūsų veikimui reikalinga.

Taigi, matote, kad gražūs darbai vi-
sur randa nuoširdaus pritarimo. Tik
mums patiems reikia labiau susirūpinti
savomis tautiškomis ir katalikiškomis or-
ganizacijomis, daugiau ir nuoširdžiau vei-
kti.

Spaudos savaitės.

Federacijos apskričiai ir skyriai tu-

ri rengti katalikų spaudos savaites. Cen-
tralinės organizacijos taip pat prašomos
paremti šias savaites, kad geroji spauda
visiems mūsų tautiečiams taptų prieina-
ma. — *Federacijos sekretorius.*

CAMBRIDGE, Mass. — Misijos pra-
sidėjo labai blogame ore — lyjo ir sni-
gė. Vanduo gatvėse, kad ir geriausių no-
rų žmogui ne lengva buvo eiti į bažny-
tėlę... bet toliau viskas gražiai mums
vyko. Gražiausi misijonieriaus pamok-
lai traukte traukė visus prie Dievo.

CHICAGO, Ill. — Dievo Apvaizdos
parapijos Lukošių šeimyna sulaukė didžio
džiaugsmo. Po ilgų metų mokslų jų sūnų
Pranciškų šiandien bal. 22 d., Jo. Emi-
nencija Jurgis Kardinalas Mundelein paš-
venčia kunigu Šventos Marijos prie Eže-
ro Seminarijos koplyčioje, Mundelein, Ill.
Ryt dieną per atvelyki Dievo Apvaizdos
visa parapija turės progos dalyvauti ku-
nigo Pranciškaus Jono Lukošiaus pirmo-
se iškilmingose šv. Mišiose, kurias laikys
pusiau vienuoliktą valandą ir visiems su-
teiks primicianto kunigišką palaiminimą:
“Tegul jus laimina Visagalis Dievas Tė-
vas ir Sūnus ir Dvasia Šventoji ir pa-
silieka su jumis per amžius.”

Primicijantui pagerbti parapijos
svetainėje tuojaus po sumos rengiami
pietūs, kurių dalyviai iš kalno praneša
apie savo atvykimą.

MOTERIMS MISIJOS, ŠVENTOJI VA-
LANDA IR SEPTYNI PASKUTINIEJI
KRISTAUS ŽODŽIAI BROCKTONE,
MASS.

MISIJS. Nuo pirmos balandžio
dienos darbuojuosi Broktono parapijoje.
Kaip visur, taip ir čionai pirmąją savai-
tę paskvrėme moterims. Oras pamaldoms
pasitaikė ne visai palankus. dikčiai lyno-
jo ir šalta. Nepaisant oro, maldininkų su-
sirinko tačiau daug. Beveik pilnutėlė ba-
žnyčia. Aš to ir laukiau. Jau dabar tre-

čias metas, kaip man tenka čia laikyti Misijas, ir visuomet moters lankydavosi kuo skaitlingiausia. Ne kartą teko man jas kitose parapijose statyti pavyzdžiu. Neapsirikau. Aiškiai tai matau, nes tokiu oru ir taip uoliai lankytis pamaldose — kai kurios net iš tolo — tai jau verta pagirti. Mat, yra žmonių, kurių nė su pyragu, kaip sako, iš namų neišviliosi, jei kiek dangus apsiniaukęs, šiurkštesnis vėjas, o jei dar prunkščia lietus...

Misijas baigėme šeštadienio vakare. Gal kiek moterims šeštadienio vakaras ir ne visai parankus. Juk joms rūpi prieš šventadienį apsitriušti apie namus. Bet kitaip mums neišejo. Sekmadienyje reikėjo rengti bendras pamaldas, nes parapijos choras vadovaujamas p. J. Soko, rengėsi giedoti Verbų vakare Septynių Kristaus Žodžių Kantatą.

Taigi kad ir nepatogių laiku darėme pabaigtuves, tačiau moterų prisirinko labai gražus skaičius. Su didžiausia atida išklausė gan ilgo pamokslą apie moteries pareigas, priėmė palaiminimą su švenčiausiuoju Sakramentu, šv. Tėvo palaiminimą ir nuoširdžiai padėkojusios Prikaltajam prie kryžiaus Kristui, grįžo prie savo kasdieninių darbų.

Telaimina joms Viešpats Visagalingiausias!

ŠVENTOJI VALANDA. Per moterų Misijas ketvirtadienyje reikėjo kiek tvarka pakeisti. Vakarinėse pamaldose reikėjo leisti dalyvauti ir vyrams. Tą vakarą šv. Tėvas yra paskyręs visam pasauliui Šventą Valandą. Švenč. Sakramnto ir Kristaus Mirties 19 šimtmečių jubiliejus, kurį Šventoji Valanda turėjo kaip ir pradėti iškilmingai, tiek vyrams tiek moterims lygiai buvo brangi.

Jei vienų moterų kasdien arti pilnio prisirenka bažnyčia, tai nėra ką kalbėti apie Šventąją Valandą, kada buvo leista visiems dalyvauti. Pamaldas atlaikėme iškilmingai su asista. Gerb. kun. J. Švag-

ždys atgiedojo kartu su visa bažnyčia Švenčiausios Jėzaus Širdies Litaniją, po to atskaityta išanginė Adoracijos malda ir pamokslas apie Jėzaus Širdies Meilę. Po pamaldų palaiminimas su Švč. Sakramentu.

Pamaldos tęsėsi daugiau, kaip pusantros valandos. Išėjome visi patenkinti, kad galėjome bent menkomis savo maldomis pareikšti Išganytojui savo padėką už Jo neapsakomą Meilę, kurią Jis mums parodė įstatydamas dieviškąjį savo Kūno ir Kraujo Sakramentą ir tiek kentėdamas bei mirdamas už mūsų nuodėmes...

KŪDIKIŲ PALAIMINIMAS. Verbų sekmadienyje teko man kiek daugiau pasidaruoti. Per trejas šv. Mišias pasakiau po pamokslą, popiet antrą valandą suteikiau palaiminimą mažiems kūdikėliams ir jų motinėlėms, o prie tos progos pasakiau keletą žodžių. Vaikelių susirinko gražus būrelis, bet man rodosi, kad būtų galėjęs jų prisirinkti dar didesnis būrelis. Broktoniečiai, tur but, nėra dar pamėgę šių be galų malonių ir gražių pamaldų. Gal kai kurios motinos gėdinosi pasirodyti su savo mažąja šeimynėle. Mat, yra tokių, kurios savo brangumynus nenori viešumon parodyti. O labai gaila! Viena dėl to, kad tuo padarome Jėzui skriaudą. Jis nori ir prašyte prašo: *Leiskite mažučiams eiti prie manęs!*" Antra, mažieji vaikeliai liekasi be Kristaus palaiminimo, kai visi kiti jį per Misijas yra gavę keliomis eilėmis. Taigi nuskriaudžiami yra mažyčiai.

SEPTYNIŲ KRISTAUS ŽODŽIŲ KANTATA. Kokios malonios ir gaudingos šios pamaldos. Septyni Kristaus Žodžiai ant kryžiaus — tai Kristaus paskutinis Testamentas. Jame yra trumpais žodžiais išreikšta visa Jėzaus Meilė, kuri privertė Jį kentėti ir mirti už žmonių nuodėmes. Juo nuodugniau mes juos apsvaustome, juo labiau į juos įsigiliname, juo aiškiau pasireiškia Jėzaus begalinė

Meilė. "Amžina meile numylėjau aš — pamilau tave!"

Broktono giesmininkai, p. Soko vedami, jau nebe pirmą kartą surengė šią puikią Kantatą (giesmę). Beveik ji yra kasmet giedama. Žmonėms tačiau niekuomet nenusibosta. Šiemet ji buvo giedama dviem atvejais. 4 val. popiet buvo repeti-cija vaikams, o vakare 7:30 suaugusiems.

Vakare tarp atskirų Žodžių daromos buvo trumpos pertraukos (pauzos), kuriose buvo sakomi misijiniai pamokslėliai. Pamokslėliai neilgučiai — kokias septy-nias ligi dešimts minučių. Visa Kantata kartu su aštuoniais pamokslais užėmė iš-tisas dvi valandas. Po to dar palaimini-mas su švenčiausiuoju Sakramentu. Rodės, kad ar nebus jau dalyviams kiek nusibodę jos klausyti. Tačiau po pamaldų visi jautėsi labai smagiai. Niekam beveik neparėjo nė į galvą klausyti kelias jis valandas bažnyčioje išsėdėjo. Visą laiką taip buvo užimtas tai giesme, tai pamokslu, kad nė nepasijuto, kaip laikas prabėgo..

Garbė Broktono jaunimui, kurie uo-liai lanko bažnyčią ir dabar tokią gražią surengė šventą pramogėlę! Vertėtų kiekvienoje parapijoje tokias pramogas su-rengti.

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

LIETUVOS ŽINIOS

KAUNAS. — Vokietijos vyriausy-bė užpirko 100,000 centnerių sūrio ir ren-gtasi užpirkti 50,000 cent. sviesto bedar-biams.

Padidėjo mūsų ekspertas į Prancūzi-ją ir Belgiją.

Pienocentras deda pastangų daugiau pagaminti taip vadinamo košerno (tinka-mo žydams vartoti) sviesto, kurio yra didelis poreikavimas ne tik Vokietijoje, bet ir Anglijoje.

LEKĖČIAI. — Apylinkėj daug turi radijo imtuvus. Seneliams, kurie negali nuvykti bažnyčion, labai patinka, kad ga-

li girdėti šventadieniais pamaldas. Jie susirenka ir besiklausydami per radijo šv. Mišių meldžiasi. Džiaugiasi, kad jiems seneliams radijo patarnauja. Tik dejuoja žmonės, kad mokestis per brangus už radijo. Daugelis turi radijo atsižadėti, nes neturi kuom mokesčių užsimokėti.

TAURAGNAI. — Šio valsčiaus gy-ventojai šiais metais daugumoje skirsto-si vienkiemiais, todėl reikalingą staty-bai medžiagą gausiai perkasi.

+ Telšių ežere pelenų dieną rasta prigėrusi keliauninkė moteris, kuri Klai-pėdon geležinkeliu važiavo ir Telšių sto-tyje bagažą palikus miesto valgyklon išė-jo Ant jos l a v o n o rankų radosi brangūs žiedai ir laikrodėlis, bet pinigų nerasta, matomai buvo užpuolikų apkraus tyta.

+ Grižų seminarijos žemę su viso-mis triobomis nupirko Jonas Prapuole-nis.

+ Virbalio klebonas kun. Naujokai-tis, iš ligos nebetekęs akies, gydosį Kau-no ligoninėje.

+ Kun. V. Slavynas dabar gyvena Kybartuose ir vietinėse mokyklose šv. ti-kybos moko.

+ Kretingoje Tėvai Pranciškonai rengia seneliams namus, kuriuose už ne-didelį mokesť senatvėje bus teikiamas pilnas išlaikymas.

MARIJAMPOLĖ. — Lietuvos Marijo nai leidžia gražų, paveiksluotą savatraš-tį "Šaltinį," dvisavaitinį vaikų laikraštį "Šaltinėlj," mėnesinį dvasinio turinio laikraštį — "Šventųjų Bendravimą," ra-šo ir leidžia knygas, turi savo spaustu-ve, kur atliekami spaudos darbai pigiai ir gerai, turi pilną klasinę gimnaziją, didė-lę biblioteką, amatų: stalių, kurpių, siu-vėjų, kalvių dirbtuvę, keturis gėlynams šiltadaržius ir kitas kultūrinias įstaigas.

Marijonai priima į vienuolyną geros valios pamaldžius vyrus.

Pageidaujami kandidatai į vienuolių

gyvenimą su tikrais pašaukimais, išėję mokslus, ar moką kokį amatą.

“ŠALTINIS”

Savaitinis, paveiksluotas, didelis Katalikų laikraštis metams: 6 litai, pusei metų 4 lit. Amerikoje 2 dol. Anglijoj — 10 šilingų.

“ŠVENTŪJŲ BENDRAVIMAS”

Mėnesinis, gražus, paveiksluotas šv. Juozapo mirštantiems gedbėti Brolijos organas. Kaina: metams 2 lt., pusei m. 1 lit. Užsieniuose trigubai brangiau.

“ŠALTINĖLIS”

Dvisavaitinis vaikų mėgiamiausias laikraštis “Šaltinio” skaitytojai jį gauna dovanai.

Atskirai imant metams 2 lit., po 10 numerių viešu adr. 1 lt. Po 100 nr. 20 nuoš. nuolaida.

Adrasas. “ŠALTINIS” *Marijāmjolē, Lithuania.*

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Ar mokina katalikų Bažnyčia, kad pats vienas tikėjimas išgano žmogų?

ATSAKYMAS. Ne. Katalikų Bažnyčia nemokina, kad pats vienas tikėjimas gali mus išganyti. Ji mokina, kad kiekvienas žmogus gali būti išganytas malone Jėzaus Kristaus pelnyta ir gerais darbais, kuriuos jis, būdamas malonėje, atlieka.

KLAUSIMAS. Kuomet ir kas pirmasis atlaikė šv. Mišias?

ATSAKYMAS. Pirmąsias šv. Mišias atlaikė pats mūsų Išganytojas, Jėzus Kristus. Per Paskutinį VAKARIENĖ, paėmęs duoną, palaimino ją, laužė ir davė savo apaštalam, sakydamas: “Imkite ir valgykite: tai yra mano Kūnas.” Paėmęs taurę, Jis dėkojo Dievui ir davė jiems, tardamas: “Gerkite iš jos visi, nes tai yra Naujo Testamento Kraujus, kuris bus išduotas už daugelį nuodėmės

atleisti.” Tuomet taip pat Jis įgaliojo savo apaštalus ir jų įpėdinius kunigystėje laikyti šv. Mišias, tai yra, daryti, ką Jis buvo padaręs.

Apaštalai, priėmę šv. Dvasią Sekminių dienoje, pradėjo laikyti šv. Mišias, jų įpėdiniai tai darė toliau ir darys iki pasaulio pabaigos.

KLAUSIMAS. Ar šešiolikos metų metų amžiaus mergaitė gali stoti vienuolynan?

ATSAKYMAS. Tas amžius stoti vienuolynan yra užtektinas, bet tokia mergaitė privalo dar turėti tiek išsivysčiusį protą, kad suprastų, ką daranti.

Jei ji gerai viską supranta ir jaučia tikrą pašaukimą, tai privalo pavartoti visas galimas priemones, kad vienuolynan stotų.

KLAUSIMAS. Ar kunigas turi pareigą eiti aprūpinti paskutiniais sakramentais toki ligonį, kuris niekuomet nedavė nieko, kad išlaikytų savo bažnyčią?

ATSAKYMAS. Kunigas turi pareigą ir eina pas kiekvieną ligonį, pas kurį tik yra šaukiamas.

Jei kas yra užtektinai pasiturįs ir neteikia jokios paramos išlaikyti bažnyčiai, jis užtai turi naudėmę. Kunigas gali jį paraginti eiti teisingai savo pareigą. Ar tokiam ligoniui galės duoti išrišimą, tai priklauso nuo įvairių aplinkybių, ne nuo vieno nemokėjimo duoklės bažnyčiai išlaikyti.

KLAUSIMAS. Jei kas-ne-kas karštai meldžia Dievo kokio nors sau gerumo ir jo negauna, ar čia Dievas neprisideda prie sumažinimo pasitikėjimo?

ATSAKYMAS. Nenusimanančiam kaip reikia melstis ir silpnatikiui gal sumažėti pasitikėjimas, bet ne Dievo čia bus kaltė, tik prašančio asmens.

Sveiko ir gero tikėjimo asmuo, kuomet meldžia Dievą kokio gerumo, visuo-
met paveda tai Dievo valiai.

Dievas labai gerai žino, kas mums naudinga, kas kenksminga. Kuomet Dievas mato, kad dalykas, kurio prašome, mums pakenks, tai jo neduoda, bet duoda kitą dalyką, kuris mums daug gero padaro. Geras maldas Dievas visuomet išklauso, priima ir atlygina, tik nevisuomet tuomi, ko prašome.

KLAUSIMAS. Kokiū būdu galima padrašinti sūnų, kad jis mokintųsi kunigu?

ATSAKYMAS. Jokiū būdu negalima versti sūnų, kad jis būtų kunigas, ar vienuolis. Į kunigystę ir vienuolinį luomą reikalingas yra tam tikras pašaukimas. Pašaukimas yra ypatinga Dievo dovana, kuri ne visiems tenka. Taigi kaip kiekvienos kitos dovanos, taip ir šios reikia Dievas prašyti. Rūpiakis tat padrašinti savo sūnų karšta malda ieškant savo tikrojo pašaukimo.

Kadangi Dievo malonė sėkmingiausiai veikia į grynas, nekaltas sielas; ir kadangi tokios sielos greičiau atsiliepia į malonės šauksmą ir jos veiksmui leng-

viau pasiduoda, tai kuo tik gali ir pati prisidėk, kad tavo sūnus būtų kūnu ir sie la nekaltas.

Todėl reikia paveikti į jį, kad jis pats pamėgtų melstis ir dažnai vertai priiminėtų šv. Komuniją.

Kadangi kunigai ir vienuoliai pasi-aukoja, kad visokiais būdais padėtų artimams išganyti sielas, o beto, dažnai gelbsti ir žemiškuose reikaluose, tai naudinga yra prie sūnų dažniau kelti aikštėn kunigų ir vienuolių gražius meilės Dievo ir artimo darbus. Pačius sūnus gera yra patraukti į jiems prieinamus gailėstingus darbus, kaip va, šelpti misijas, darbuotis šv. Vincento Konferencijose ir kitaip.

Daug vaikų praranda savo pašaukimą amžiuje, kada jie mokinasi aukštesnėse mokyklose ir patenka į netinkamas draugijas. Svarbu, kad tėvai leistų vaikus į katalikiškąsias aukštesnias mokyklas ir pakreiptų juos į rimtas katalikiškąsias jaunuomenės organizacijas.

AR VAŽIUOJI Į EUROPA ŠĮ PAVASARĮ?

Jei taip, dėkis prie mūsų metinės Pavasarinės Ekskursijos

Į LIETUVĄ IR ROMĄ

Išplaukiant ant didžiojo Prancūzų Linijos laivo

“ILE DE FRANCE”

1933 m. Balandžio 29 d.

PER HAVRE IR PARYŽIŲ

Gėrėsitės smagumu, greitumu, geru patarnavimu ir naminių valgių gaminiu

Dėl platesnių informacijų, pasportų, sugrįžimo leidimo ir tt. kreipkitės į

“DRAUGO” LAIVAKORČIŲ AGENTURĄ 2334 S. OAKLEY AVE.,

Chicago, Illinois

French Line

1085202

~~7796~~